

ДИРЕКТИВА 2013/50/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 22 октомври 2013 година

за изменение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и Директива 2007/14/ЕО на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на определени разпоредби от Директива 2004/109/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 50 и член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Съгласно член 33 от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ Комисията трябваше да докладва на Европейския парламент и Съвета за действието на посочената директива, включително за уместността от прекратяване на освобождаването на съществуващите дългови ценни книжа след 10-годишния срок, предвиден в член 30, параграф 4 от посочената директива, и за евентуалното влияние на действието на същата директива спрямо европейските финансови пазари.

(2) На 27 май 2010 г. Комисията прие доклад за действието на Директива 2004/109/ЕО, в който се посочват областите, в които режимът, създаден по посочената директива, би могъл да бъде подобрен. По-специално докладът показва необходимостта да се предвиди опростяване на някои задължения на издателите с цел регулираните пазари да станат по-привлекателни за малки и

средни издатели, които набират капитал в Съюза. Освен това се налага да се подобри ефективността на съществуващия режим за прозрачност, по-специално по отношение на оповестяването на собствеността в дружествата.

(3) Освен това в съобщението си от 13 април 2011 г., озаглавено „Акт за единния пазар. Дванадесет лоста за насърчаване на растежа и укрепване на доверието. Заедно за нов тип икономически растеж“, Комисията констатира необходимостта от преглед на Директива 2004/109/ЕО с цел задълженията, приложими към малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, да станат пропорционални, като същевременно се гарантира същото ниво на защита на инвеститорите.

(4) Според доклада и съобщението на Комисията административната тежест, която произтича от задълженията, свързани с допускането за търгуване на регулиран пазар, следва да бъде намалена за малките и средните издатели, за да се подобри достъпът им до капитал. Задълженията да публикуват междинни отчети за управлението или тримесечни финансови отчети представляват значителна тежест за голям брой малки и средни издатели, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулирани пазари, без това да е необходимо за защитата на инвеститорите. С тези задължения се насърчава и стремежът към резултати в краткосрочен план и се възприат дългосрочните инвестиции. За да се насърчи устойчивото натрупване на стойност и дългосрочна инвестиционна стратегия, от съществено значение е да се намали натискът върху издателите в краткосрочен план и да се поощрят инвеститорите да възприемат по-дългосрочни перспективи. По тази причина следва да бъде премахнато изискването за публикуване на междинни отчети за управлението.

(5) На държавите членки не следва да се позволява да налагат в националното си законодателство изискването за публикуване на периодична финансова информация на по-чести интервали от годишните финансови отчети и шестмесечните финансови отчети. Държавите членки обаче следва да могат въпреки това да изискват от издателите да публикуват допълнителна периодична финансова информация, ако подобно изискване не съставлява значителна финансова тежест и ако изискваната допълнителна информация е съразмерна спрямо факторите,

⁽¹⁾ ОВ С 93, 30.3.2012 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ С 143, 22.5.2012 г., стр. 78.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 12 юни 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 17 октомври 2013 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38.

които допринасят за вземането на инвестиционни решения. Настоящата директива не засяга допълнителната информация, която се изисква по секторното законодателство на Съюза, като държавите членки могат да изискват по-специално публикуването на допълнителна периодична финансова информация от финансовите институции. Освен това регулираният пазар може да изисква от издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на него, да публикуват допълнителна периодична финансова информация за всички или за някои от сегментите на този пазар.

- (6) За да се осигури допълнителна гъвкавост и по този начин да се намали административната тежест, срокът за публикуване на шестмесечните финансови отчети следва да бъде удължен до три месеца след края на отчетния период. Предвид удължаването на срока, в който издателите могат да публикуват своите шестмесечни финансови отчети, се очаква пазарните участници да отделят по-голямо внимание на отчетите на малките и средни издатели, като по този начин тези издатели ще станат по-видими.
- (7) За да се осигури по-голяма прозрачност на плащанията, извършвани към правителства, издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар и които развиват дейност в добивната промишленост или в дърводобива от девствени гори, следва ежегодно да оповестяват в отделен отчет плащанията към правителствата на държавите, в които извършват дейност. Отчетът следва да включва информация за видовете плащания, сходни с тези, които се оповестяват в съответствие с Инициативата за прозрачност на добивната промишленост (EIT). С оповестяването на плащанията към правителства на гражданското общество и инвеститорите следва да се предостави информация, която да задължи правителствата на държавите, притежаващи природни богатства, да се отчетат за приходите от тяхната експлоатация. Инициативата допълва също така Плана за действие на Европейския съюз за прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията (EU FLEGT) и разпоредбите на Регламент (ЕС) № 995/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. за определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал⁽¹⁾, които изискват от търговците на изделия от дървен материал да извършват надлежна проверка с цел предотвратяване на вноса на незаконно добит дървен материал на пазара в Съюза. Държавите членки следва да гарантират, че членовете на отговорните органи на дадено предприятие, като действат в рамките на правомощията, които са им предоставени съгласно националното законодателство, отговарят за осигуряването на изготвянето на отчета за плащанията към правителства в съответствие с изискванията на настоящата директива, в рамките на своята осведоменост и способности. Подробните изисквания са определени в глава 10 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните счетоводни отчети, консолидираните счетоводни отчети и свързаните с тях отчети на определени видове предприятия⁽²⁾.

- (8) От съображения за прозрачност и защита на инвеститорите държавите членки следва да изискват отчитането на плащанията към правителства да се подчинява на следните принципи съгласно глава 10 от Директива 2013/34/ЕС: същественост (не е необходимо всяко плащане, независимо дали е извършено като еднократно плащане или като поредица от свързани плащания, да бъде отразявано в отчета, ако размерът му не надвишава 100 000 EUR в рамките на финансова година); отчитане по правителства и по отделни проекти (плащанията към правителствата следва да се отчетат на база правителство и на база отделен проект); универсалност (да не се допускат никакви изключения — например за издатели, извършващи дейност в някои държави — които имат изкривяващо въздействие и позволяват на издателите да се възползват от по-малко строги изисквания за прозрачност); изчерпателност (да се отчетат всички свързани плащания към правителства в съответствие с глава 10 от Директива 2013/34/ЕС и съдържащите мотивите към нея съображения).
- (9) Иновациите във финансовата сфера доведоха до създаването на нови видове финансови инструменти, с които се създават експозиции на инвеститорите към дружества, за които не са предвидени правила за оповестяване в Директива 2004/109/ЕО. Такива инструменти биха могли да бъдат използвани за тайно придобиване на акции в дружества, което може да доведе до пазарни злоупотреби и да създаде невярна и подвеждаща представа за икономическата собственост на дружества, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар. За да се гарантира, че издателите и инвеститорите са добре запознати със структурата на собствеността в дружествата, определението за финансови инструменти в посочената директива следва да обхваща всички инструменти с икономически ефект, сходен с притежаването на акции и на права за придобиването им.
- (10) Финансови инструменти с икономически ефект, сходен с притежаването на акции и на права за придобиването им, които предвиждат паричен сетълмент, следва да се изчисляват на основа, коригирана спрямо коефициента „делта“, като се умножи номиналната стойност на базовите акции по делтата на инструмента. Коефициентът „делта“ посочва до каква степен би се променила теоретичната стойност на финансовия инструмент в случай на промяна в цената на базовия инструмент и дава точна представа за експозицията на притежателя към базовия инструмент. Целта на този подход е да се гарантира възможно най-голяма точност на информацията относно всички права на глас на разположение на инвеститора.
- (11) Освен това, за да се осигури достатъчна прозрачност по отношение на големите притежания, когато притежател на финансови инструменти упражнява правото си на придобиване на акции и общата сума на правата на глас, свързани с базовите акции, надвишава прага за нотифициране, без да се засяга общият процент притежавани участия, за които вече е подадена нотификация, в новата нотификация следва да се оповести промяната в характера на притежаваните участия.

⁽¹⁾ ОВ L 295, 12.11.2010 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19.

- (12) Хармонизирането на режима на нотифициране за притежавани големи части от правата на глас, и по-конкретно по отношение на сумирането на участията в акции и участията във финансови инструменти, следва да повиши правната сигурност, да подобри прозрачността и да намали административната тежест за трансграничните инвеститори. Ето защо на държавите членки не следва да се позволява да приемат правила, по-строги от предвидените в Директива 2004/109/ЕО, по отношение на изчисляването на праговете за нотифициране, сумирането на притежаваните права на глас, свързани с акции, и притежаваните права на глас, свързани с финансови инструменти, както и изключението от изискванията за нотифициране. При все това, предвид съществуващите различия в концентрацията на собственост в Съюза и различията в дружественото право в Съюза, водещи до различия между общия брой акции и общия брой права на глас за някои издатели, държавите членки следва да продължат да имат възможността да определят както по-ниски, така и допълнителни прагове за нотифициране за притежавани права на глас и да изискват еквивалентни нотификации във връзка с прагове, основани на капиталови участия. Освен това държавите членки следва да продължат да разполагат с възможността да определят задължения, по-строги от предвидените в Директива 2004/109/ЕО, по отношение на съдържанието (например оповестяване на намеренията на акционерите), процедурата и сроковете за нотифициране, както и да могат да изискват допълнителна информация по отношение на големите притежания, която не е предвидена в Директива 2004/109/ЕО. По-специално, държавите членки следва също така да могат да продължат да прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети във връзка с предложения за поглъщане, сделки за сливане и други сделки, засягащи собствеността или контрола върху дружествата, върху които се упражнява надзор от страна на органите, определени от държавите членки съгласно член 4 от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно предложенията за поглъщане⁽¹⁾, които налагат изисквания за оповестяване, по-строги от предвидените в Директива 2004/109/ЕО.
- (13) Последователното хармонизиране на режима за нотифициране за големи притежания и подходящите равнища на прозрачност следва да се гарантират посредством технически стандарти. Би било ефикасно и подходящо на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, да се възложи да разработи с цел представянето им на Комисията проекти на регулаторни технически стандарти, които не предполагат избори, свързани с провежданата политика. Комисията следва да приеме регулаторните технически стандарти, разработени от ЕОЦКП за уточняване на условията за прилагане на съществуващите изключения от изискванията за нотифициране за притежавани големи части от правата на глас. ЕОЦКП следва да използва експертния си опит, за да определи случаите, в които се допускат изключения, като отчита възможните случаи на злоупотреба и заобикаляне на изискванията за нотифициране.
- (14) С цел да се отчете техническото развитие на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) по отношение на определянето на съдържанието на нотификациите за големи притежания във финансови инструменти. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (15) За улесняване на трансграничните инвестиции инвеститорите следва да разполагат с безпрепятствен достъп до регулирана информация за всички дружества, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза. Сегашната мрежа от официално определени национални механизми за централно съхранение на регулирана информация обаче не дава възможност за лесно търсене на такава информация в целия Съюз. С цел да се гарантира трансграничният достъп до информация и да се отчете техническото развитие в областта на финансовите пазари и в комуникационните технологии на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС за определяне на минимални стандарти във връзка с разпространяването на регулирана информация, достъпа до регулирана информация на равнището на Съюза, както и механизмите за централно съхранение на регулирана информация. На Комисията следва също така да бъде предоставено правомощието със съдействието на ЕОЦКП да предприема мерки за подобряване на работата на мрежата от официално определени национални механизми за съхранение, както и да разработи технически критерии за достъп до регулирана информация на равнището на Съюза, по-специално по отношение на функционирането на централна точка за достъп за търсене на регулирана информация на равнището на Съюза. ЕОЦКП следва да разработи и управлява електронен портал, който да служи за европейска точка за електронен достъп (наричан по-долу „точката за достъп“).
- (16) За да се подобри спазването на изискванията на Директива 2004/109/ЕО, както и предвид съобщението на Комисията от 9 декември 2010 г., озаглавено „По-строги наказателни разпоредби за сектора на финансовите услуги“, правомощията за налагане на санкции следва да бъдат разширени и да отговарят на някои съществени изисквания по отношение на адресатите, критериите, които трябва да се отчитат при прилагането на административна санкция или мярка, ключовите правомощия за налагане на санкции и размерите на административните имуществени санкции. Такива правомощия за налагане на санкции следва да има най-малкото в случай на нарушение на ключови разпоредби на Директива 2004/109/ЕО. Държавите членки следва да могат да ги

(1) ОВ L 142, 30.4.2004 г., стр. 12.

(2) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.

упражняват и при други обстоятелства. По-специално държавите членки следва да гарантират, че административните санкции и мерки, които могат да бъдат прилагани, включват възможността за налагане на имуществени санкции, чийто размер е достатъчно висок, за да осигури възпиращ ефект. При нарушения от страна на правни образувания държавите членки следва да могат да предвидят прилагането на санкции по отношение на членовете на административните, управителните или надзорните органи на съответното правно образувание или по отношение на други лица, от които може да се търси отговорност за тези нарушения при условията, определени в националното право. Държавите членки следва също така да могат да предвидят спиране или възможност за спиране на упражняването на правата на глас за притежатели на акции и финансови инструменти, които не спазват изискванията за нотифициране. Държавите членки следва да могат да предвидят спирането на упражняването на правата на глас да се прилага само за най-тежките нарушения. Директива 2004/109/ЕО следва да се отнася едновременно до административни санкции и мерки, така че да бъдат обхванати всички случаи на нарушение, независимо дали са квалифицирани като санкция или мярка по националното право, и следва да не засяга разпоредбите на правото на държавите членки относно наказателноправните санкции.

Държавите членки следва да могат да предвидят допълнителни санкции или мерки, както и по-високи размери на административните имуществени санкции от предвидените в Директива 2004/109/ЕО, като вземат предвид необходимостта от санкции с достатъчен възпиращ ефект за насърчаването на чисти и прозрачни пазари. Разпоредбите относно санкциите и разпоредбите относно публикуването на административните санкции не представляват прецедент за други разпоредби на законодателството на Съюза, по-специално за по-тежки регулаторни нарушения.

- (17) За да се гарантира, че решенията, с които се налага административна мярка или санкция, имат възпиращ ефект по отношение на широката общественост, те обикновено следва да се публикуват. Публикуването на решенията е и важно средство за информиране на пазарните участници относно типа поведение, което се счита за нарушение на Директива 2004/109/ЕО, както и за насърчаване на добро поведение в по-широк смисъл сред пазарните участници. Ако обаче публикуването на решение може сериозно да застраши стабилността на финансовата система или текущо официално разследване или, доколкото може да се прецени, би причинило несъразмерна и тежка вреда на участващите институции или лица, или когато при налагането на санкция на физическо лице след задължителна предварителна проверка на пропорционалността на публикуването на лични данни е станало ясно, че публикуването е непропорционално, компетентният орган следва да може да реши да отложи това публикуване или да публикува информацията на анонимна основа.
- (18) С цел се внесе яснота по отношение на третирането на ценните книжа, които не се котира на борсата и са обективирани с депозитарни разписки, допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за да се избегнат пропуски във връзка с прозрачността, определението за „издател“ следва да се уточни допълнително така, че да включва и издателите на ценни книжа, които не се

котира на борсата и са обективирани с депозитарни разписки, допуснати за търгуване на регулиран пазар. Освен това е целесъобразно определението за „издател“ да се изменени с цел отчитане на факта, че в някои държави членки издателите на ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар, могат да бъдат физически лица.

- (19) Съгласно Директива 2004/109/ЕО при издател от трета държава на дългови ценни книжа, чиято единична номинална стойност е по-малка от 1 000 EUR, или на акции, държавата членка по произход на издателя е държавата членка, посочена в член 2, параграф 1, буква м), подточка iii) от Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. С цел поясняване и опростяване на определянето на държавата членка по произход на подобни издатели от трета държава, определението на това понятие следва да бъде изменено така, че да се предвиди държавата членка по произход да бъде държавата членка, избрана от издателя между държавите членки, в които неговите ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар.
- (20) Всички издатели, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в рамките на Съюза, следва да подлежат на надзор от компетентен орган на държава членка, за да се гарантира, че спазват задълженията си. Издатели, които съгласно Директива 2004/109/ЕО трябва да изберат своята държава членка по произход, но не са го направили, могат да избегнат надзора от компетентен орган в Съюза. Ето защо Директива 2004/109/ЕО следва да бъде изменена с цел да се определи държава членка по произход за издатели, които в рамките на тримесечен срок не са оповестили пред компетентните органи избора си на държава членка по произход. В такива случаи държавата членка по произход следва да бъде държавата членка, в която ценните книжа на издателя са допуснати за търгуване на регулиран пазар. Когато ценните книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в повече от една държава членка, всички тези държави членки ще бъдат държави членки по произход, докато издателят не избере само една държава членка по произход и не я оповести. Това би насърчило тези издатели да изберат държава членка по произход и да оповестят избора си пред съответните компетентни органи, като междуременно компетентните органи вече няма да са лишени от необходимите правомощия за намеса, докато издателят не оповести избора си на държава членка по произход.
- (21) Съгласно Директива 2004/109/ЕО при издател на дългови ценни книжа, чиято единична номинална стойност е 1 000 EUR или повече, изборът на издателя за държава членка по произход е валиден три години.

(1) ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64.

Когато обаче ценните книжа на издател вече не са допуснати за търгуване на регулирания пазар в държавата членка по произход на издателя, а продължават да са допуснати за търгуване в една или повече приемащи държави членки, то вече не съществува връзка между издателя и първоначално избраната от него държава членка по произход, когато това не е държавата членка, в която се намира седалището на издателя. Такъв издател следва да може преди изтичането на тригодишния срок да избере една от приемащите държави членки или държавата членка, в която се намира седалището му, за своя нова държава членка по произход. Същата възможност за избор на нова държава членка по произход ще се прилага и за издател от трета държава на дългови ценни книжа, чиято единична номинална стойност е по-малка от 1 000 EUR, или на акции, чиито ценни книжа вече не се допускат за търгуване на регулирания пазар в държавата членка по произход на издателя, но продължават да се допускат за търгуване в една или повече приемащи държави членки.

- (22) Следва да има съгласуваност между директиви 2004/109/ЕО и 2003/71/ЕО по отношение на определението за държава членка по произход. Във връзка с това, за да се гарантира упражняването на надзор от страна на най-подходящата държава членка, Директива 2003/71/ЕО следва да бъде изменена така, че да предвижда повече гъвкавост в случаи, при които ценните книжа на издател, регистриран в трета държава, вече не се допускат за търгуване на регулирания пазар в неговата държава членка по произход, а вместо това — в една или повече други държави членки.
- (23) Директива 2007/14/ЕО на Комисията⁽¹⁾ съдържа специално правила за нотифициране във връзка с избора от издателя на държава членка по произход. Тези правила следва да се включат в Директива 2004/109/ЕО. За да се гарантира, че компетентните органи на приемащата(ите) държава(и) членка и на държавата членка, в която се намира седалището на издателя, когато тази държава членка не е нито държава членка по произход, нито приемаща такава, са информирани за избора му на държава членка по произход, всички издатели следва да бъдат задължени да нотифицират компетентния орган на своята държава членка по произход, компетентните органи на всички приемащи държави членки и компетентния орган на държавата членка, в която се намира седалището им, когато тази държава е различна от държавата членка по произход, за избора си на държава членка по произход. Поради това правилата за нотифициране във връзка с избора на държава членка по произход следва да бъдат съответно изменени.
- (24) Изискването по Директива 2004/109/ЕО по отношение на оповестяването на информация за нова емисия на заем доведе до редица затруднения при въвеждането му на практика и прилагането му се смята за сложно. Освен това изискването се припокрива частично с изискванията, определени в Директива 2003/71/ЕО и в Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна

информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба)⁽²⁾, като не предоставя на пазара съществена допълнителна информация. Поради това и за да се намали ненужната административна тежест за издателите, това изискване следва да бъде отменено.

- (25) Изискването издателят да съобщава на компетентните органи на държавата членка по произход всяка промяна в учредителните си документи или в устава си съвпада с подобно изискване по Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар⁽³⁾ и може да предизвика объркване по отношение на ролята на компетентния орган. Поради това и за да се намали ненужната административна тежест за издателите, то следва да бъде отменено.
- (26) За издателите, инвеститорите и компетентните органи би било много полезно наличието на хармонизиран електронен формат за отчитане, тъй като това би улеснило отчитането и би допринесло за достъпността, анализа и съпоставимостта на годишните финансови отчети. Ето защо изготвянето на годишните финансови отчети в единен електронен формат за отчитане следва да бъде задължително, считано от 1 януари 2020 г., при условие че ЕОЦКП е провел анализ на разходите и ползите. ЕОЦКП следва да разработи проекти на технически регулаторни стандарти, които Комисията да приеме, за да се определи електронният формат за отчитане, като надлежно се вземат предвид настоящи и бъдещи технологични възможности, като например разширения език за бизнес отчетност (eXtensible Business Reporting Language — XBRL). При изготвянето на проектите на регулаторни технически стандарти ЕОЦКП следва да проведе открити обществени консултации с всички заинтересовани страни, да направи задълбочена оценка на възможното въздействие от приемането на различните технологични възможности, както и да проведе подходящи тестове в държавите членки, за които да докладва на Комисията при представянето на проектите на регулаторни технически стандарти. При разработването на проектите на регулаторни технически стандарти за форматите, които да се прилагат за банките и финансовите посредници и за застрахователните дружества, ЕОЦКП следва редовно и тясно да си сътрудничи с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾, и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾, за да бъдат отчетени особените характеристики на тези сектори, като по този начин се осигури междусекторна съгласуваност на работата и се постигнат общи позиции. Европейският парламент и Съветът следва да могат да възразят срещу регулаторните технически стандарти съгласно член 13, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, като в такъв случай стандартите не следва да влизат в сила.

⁽²⁾ ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.

⁽³⁾ ОВ L 184, 14.7.2007 г., стр. 17.

⁽⁴⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

⁽⁵⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.

⁽¹⁾ ОВ L 69, 9.3.2007 г., стр. 27.

- (27) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾ се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящата директива.
- (28) Настоящата директива защита основните права и съблюдава принципите, признати от Хартата на Европейския съюз за основните права и залегнали в Договора, и трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (29) Тъй като целта на настоящата директива, а именно хармонизиране на изискванията за прозрачност във връзка с информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно, поради нейния обхват или последици, може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (30) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи ⁽³⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране, един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните актове за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (31) Директиви 2004/109/ЕО, 2003/71/ЕО и 2007/14/ЕО следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2004/109/ЕО

Директива 2004/109/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 2 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

і) буква г) се заменя със следното:

„г) „издател“ означава физическо лице или правно образувание, подчинено на частното или

публичното право, включително държава, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар.

При депозитарни разписки, допуснати за търгуване на регулиран пазар, „издател“ означава издателят на ценните книжа, обективирани от депозитарните разписки, независимо дали тези ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар;“;

іі) буква и) се изменя, както следва:

і) в подточка і) второто тире се заменя със следното:

„— когато издателят е регистриран в трета държава, държавата членка, избрана от издателя между държавите членки, в които неговите ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар. Изборът на държавата членка по произход остава валиден, освен когато издателят е избрал нова държава членка по произход съгласно подточка ііі) и е оповестил този избор в съответствие с втора алинея от настоящата буква;“;

іі) подточка іі) се заменя със следното:

„іі) за всеки издател, който не попада в приложното поле на подточка і) — държавата членка, избрана между държавата членка, в която се намира седалището му, ако е приложимо, и държавите членки, допуснали ценните му книжа за търгуване на регулиран пазар. Издателят може да избере само една държава членка за своя държава членка по произход. Изборът му е валиден най-малко три години, освен когато ценните му книжа вече не са допуснати за търгуване на нито един регулиран пазар в Съюза или когато в рамките на този тригодишен срок издателят попадне в приложното поле на подточка і) или ііі);“;

ііі) добавят се следните подточки:

„ііі) за издател, чиито ценни книжа вече не са допуснати за търгуване на регулиран пазар в неговата държава членка по произход, определена съгласно подточка і), второ тире или подточка іі), но са допуснати за търгуване в една или повече други държави членки — новата държава членка по произход, която издателят може да избере между държавите членки, в които неговите ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар и, ако е приложимо, държавата членка, в която се намира седалището на издателя;“;

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

iv) добавят се следните алинеи:

„В съответствие с членове 20 и 21 издателят оповестява своята държава членка по произход съгласно подточка i), ii) или iii). Освен това издателят оповестява своята държава членка по произход пред компетентния орган на държавата членка, в която се намира седалището му, ако е приложимо, пред компетентния орган на държавата членка по произход и пред компетентните органи на всички приемащи държави членки.

В случай че издателят не оповести своята държава членка по произход, определена съгласно подточка i), второ тире или подточка ii), в срок от три месеца от датата, на която ценните книжа на издателя за пръв път са допуснати за търгуване на регулиран пазар, държава членка по произход става държавата членка, в която ценните книжа на издателя са допуснати за търгуване на регулиран пазар. Когато ценните книжа на издателя са допуснати за търгуване на регулирани пазари, намиращи се или работещи в повече от една държава членка, тези държави членки са държави членки по произход на издателя, докато издателят впоследствие не избере само една държава членка по произход и не оповести това.

За издател, чийто ценни книжа вече са допуснати за търгуване на регулиран пазар и който не е оповестил избора си на държава членка по произход съгласно подточка i), второ тире или подточка ii) преди 27 ноември 2015 г., тримесечният срок започва да тече на 27 ноември 2015 г.

Издател, който е избрал държава членка по произход съгласно подточка i), второ тире или подточка ii) или iii) и е съобщил избора си на компетентните органи на държавата членка по произход преди 27 ноември 2015 г., се освобождава от изискването по втора алинея от настоящата буква, освен когато този издател избере друга държава членка по произход след 27 ноември 2015 г.“;

iii) добавя се следната буква:

„р) „официален договор“ означава договор, който има задължителна сила по приложимото право.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Всяко позоваване на правни образувания в настоящата директива се разбира като включващо регистрирани стопански сдружения без юридическа правосубектност и тръстове.“

2) Член 3 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавата членка по произход може да постави на издателя по-строги изисквания от предвидените в настоящата директива, но не може да изисква издателите да публикуват периодична финансова информация на интервали, по-чести от приложимите за годишните финансови отчети, посочени в член 4, и шестмесечните финансови отчети, посочени в член 5.“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„1а. Чрез дерогация от параграф 1 държавата членка по произход може да изисква издателите да публикуват допълнителна периодична финансова информация на интервали, по-чести от приложимите за годишните финансови отчети, посочени в член 4, и шестмесечните финансови отчети, посочени в член 5, при спазване на следните условия:

— допълнителната периодична финансова информация не представлява несъразмерна финансова тежест в съответната държава членка, по-специално за съответните малки и средни издатели; както и

— съдържанието на изискваната допълнителна периодична финансова информация е съразмерно спрямо факторите, които допринасят за вземането на инвестиционни решения от инвеститорите в съответната държава членка.

Преди да вземат решение, с което от издателите се изисква да публикуват допълнителна периодична финансова информация, държавите членки преценяват както дали тези допълнителни изисквания могат да доведат до прекомерното съсредоточаване на издателите върху резултатите и постиженията в краткосрочен план, така и дали те може да се отразят отрицателно на възможността за малките и средни издатели да получат достъп до регулираните пазари.

Това не засяга възможността държавите членки да изискват публикуването на допълнителна периодична финансова информация от издатели, които са финансови институции.

Държавата членка по произход не може да налага на притежатели на акции или на физически лица или правни образувания, посочени в член 10 или 13, по-строги изисквания от предвидените в настоящата директива, освен когато:

i) определя по-ниски или допълнителни прагове за нотифициране от предвидените в член 9, параграф 1 и изисква еквивалентни нотификации във връзка с прагове, основани на капиталови участия;

ii) прилага изисквания, които са по-строги от посочените в член 12; или

iii) прилага законите, подзаконовите и административните разпоредби, приети във връзка с

предложения за поглъщане, сделки за сливане и други сделки, засягащи собствеността или контрола върху дружествата, върху които упражняват надзор органите, определени от държавите членки съгласно член 4 от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно предложенията за поглъщане (*).

(*) ОВ L 142, 30.4.2004 г., стр. 12.“

3) Член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Издателят обявява публично годишния си финансов отчет не по-късно от четири месеца след края на всяка финансова година и гарантира, че този отчет остава на разположение на обществеността в продължение на най-малко десет години.“;

б) добавя се следният параграф:

„7. Считано от 1 януари 2020 г. всички годишни финансови отчети се изготвят в единен електронен формат за отчитане, при условие че Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), е провел анализ на разходите и ползите.

ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на електронния формат за отчитане, като надлежно взема предвид настоящите и бъдещите технологични възможности. Преди приемането на проектите на регулаторни технически стандарти ЕОЦКП извършва адекватна оценка на възможните електронни формати за отчитане и провежда подходящи тестове в работни условия. ЕОЦКП представя проектите на регулаторни технически стандарти на Комисията най-късно до 31 декември 2016 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени във втора алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

4) В член 5 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Издателят на акции или дългови ценни книжа обявява публично шестмесечния си финансов отчет, обхващаш първите шест месеца от финансовата година, във възможно най-кратък срок след края на съответния период, но не по-късно от три месеца след това. Издателят гарантира, че този

шестмесечен финансов отчет остава на разположение на обществеността в продължение на най-малко десет години.“

5) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Отчет за плащанията към правителства

Държавите членки изискват от издателите, които развиват дейност в областта на добивната промишленост или дърводобива от девствени гори по смисъла на член 41, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните счетоводни отчети, консолидираните счетоводни отчети и свързаните с тях отчети на определени видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (*), да изготвят ежегодно в съответствие с глава 10 от посочената директива отчет за плащанията си към правителства. Отчетът се обявява публично не по-късно от шест месеца след края на всяка финансова година и остава на разположение на обществеността в продължение на най-малко десет години. Плащанията към правителства се отчитат на консолидирано равнище.

(*) ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19.“

6) Член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Членове 4 и 5 не се прилагат за следните издатели:

а) държава, регионален или местен орган на държава, международна публична институция, в която участва поне една държава членка, Европейската централна банка (ЕЦБ), Европейския инструмент за финансова стабилност (ЕИФС), създаден с Рамковото споразумение за ЕИФС и всеки друг механизъм, създаден с цел запазване на финансовата стабилност на Европейския паричен съюз чрез осигуряване на временна финансова помощ на държавите членки, чиято парична единица е еврото, и националните централни банки на държавите членки, независимо дали издават акции или други ценни книжа; както и

б) издателите само на дългови ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар, чиято единична номинална стойност е най-малко 100 000 EUR, или — при дългови ценни книжа, деноминирани в парична единица, различна от евро — чиято единична номинална стойност към датата на издаването съответства на най-малко 100 000 EUR.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Чрез дерогация от параграф 1, буква б) от настоящия член, членове 4 и 5 не се прилагат за издатели само на дългови ценни книжа, чиято единична номинална стойност е най-малко 50 000 EUR, или — при дългови ценни книжа, деноминирани в парична единица, различна от евро — чиято единична номинална стойност към датата на издаването съответства най-малко на 50 000 EUR, които вече са били допуснати за търгуване на регулиран пазар в Съюза преди 31 декември 2010 г., дотогава докато тези дългови ценни книжа са в обращение“.

7) Член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Настоящият член не се прилага за права на глас, държани в търговския портфейл по смисъла на член 11 от Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (*) на кредитна институция или инвестиционен посредник, при условие че:

а) правата на глас, държани в търговския портфейл, не превишават 5 %; и

б) правата на глас, свързани с акции, държани в търговския портфейл, не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на издателя.

(*) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„ба. Настоящият член не се прилага за права на глас, свързани с акции, придобити за целите на стабилизиране в съответствие с Регламент (ЕО) № 2273/2003 на Комисията от 22 декември 2003 г. за прилагане на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изключенията относно програмите за обратно изкупуване и стабилизирането на финансови инструменти (*), при условие че правата на глас, свързани с тези акции, не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на издателя.

6б. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на метода за изчисляване на 5-процентния праг, посочен в параграфи 5 и 6,

включително при група от дружества, като взема предвид член 12, параграфи 4 и 5.

ЕОЦКП представя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти в срок до 27 ноември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕО) № 1095/2010.

(*) ОВ L 336, 23.12.2003 г., стр. 33.“

8) В член 12, параграф 2 уводната част се заменя със следното:

„Нотифицирането на издателя се извършва бързо и не по-късно от четири търговски дни след датата, на която акционерът или физическото или юридическото лице по член 10,“.

9) Член 13 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Изискванията за нотифициране, установени в член 9, се прилагат и за физическо лице или правно образувание, което притежава пряко или непряко:

а) финансови инструменти, които съгласно официален договор дават на притежателя на датата на падежа безусловно право да придобие акции или право на преценка по отношение на правото си да придобие акции с право на глас, които вече са издадени от издател, чиито акции са допуснати за търгуване на регулиран пазар;

б) финансови инструменти, които не са включени в буква а), но са базирани на акции, посочени в тази буква, и имат икономически ефект, сходен с ефекта на финансовите инструменти, посочени в тази буква, независимо дали предоставят право за сетълмент чрез доставка на базовите ценни книжа.

Изискваната нотификация включва разбивка по вид на финансовите инструменти, държани в съответствие с първа алинея, буква а), и финансовите инструменти, държани в съответствие с буква б) на същата алинея, като се прави разграничение между финансовите инструменти, даващи право на сетълмент чрез доставка на базовите ценни книжа, и финансовите инструменти, даващи право на паричен сетълмент.“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„1а. Броят на правата на глас се изчислява в зависимост от пълната номинална стойност на базовите акции на финансовия инструмент, освен когато финансовият инструмент гарантира единствено паричен сетълмент, при което броят на правата на глас се изчислява на основа, коригирана спрямо коефициента „делта“, като се умножи номиналната стойност на базовите акции по коефициента „делта“ на инструмента. За тази цел притежателят сумира всички финансови инструменти, свързани със същия издател на базови акции, и нотифицира за тях. При изчисляване на правата на глас се вземат предвид само дългите позиции. Дългите позиции не се нетират с къси позиции, свързани със същия издател на базови акции.

ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) метода за изчисляване на броя на правата на глас по първа алинея по отношение на финансови инструменти, базирани на индекс или кошница от акции; както и

б) методите за определяне на коефициента „делта“ с цел изчисляване на правата на глас, свързани с финансови инструменти, предвиждащи единствено паричен сетълмент, съгласно изискването по първа алинея.

ЕОЦКП представя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти в срок до 27 ноември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени във втора алинея от настоящия параграф, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

1б. За целите на параграф 1 посочените по-долу инструменти се считат за финансови инструменти, ако отговарят на някое от условията, посочени в параграф 1, първа алинея, буква а) или буква б):

а) прехвърляеми ценни книжа;

б) опции;

в) фючърси;

г) суапове;

д) форуърдни споразумения;

е) договори за разлики; както и

ж) всякакви други договори или споразумения със сходен икономически ефект, за които може да бъде извършен сетълмент чрез доставка на базовите ценни книжа или паричен сетълмент.

ЕОЦКП съставя и периодично актуализира примерен списък на финансовите инструменти, за които се прилагат изискванията за нотифициране съгласно параграф 1, като взема предвид техническото развитие в областта на финансовите пазари.“;

в) параграф 2 се заменя със следното:

„2. На Комисията се предоставя правомощието да приеме, чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, мерките за определяне на съдържанието на нотификацията, която трябва да се направи, срока за нотифициране, както и до кого трябва да се изпрати нотификацията, посочена в параграф 1.“;

г) добавя се следният параграф:

„4. Изключенията, посочени в член 9, параграфи 4, 5 и 6 и в член 12, параграфи 3, 4 и 5, се прилагат *mutatis mutandis* към изискванията за нотифициране по настоящия член.

ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на случаите, в които изключенията, посочени в първа алинея, се прилагат спрямо финансови инструменти, държани от физическо лице или правно образувание, което изпълнява указанията на клиенти или отговаря на исканията на клиент да търгува по друг начин, освен за собствена сметка, или хеджира позиции, произтичащи от такива сделки.

ЕОЦКП представя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти в срок до 27 ноември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени във втора алинея на настоящия параграф, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

10) Въмква се следният член:

„Член 13а

Сумиране

1. Изискванията за нотифициране, предвидени в членове 9, 10 и 13, се прилагат също така към физическо лице или правно образувание, когато броят на правата на глас, държани пряко или непряко от такова лице или образувание съгласно членове 9 и 10, сумиран с броя на правата на глас, свързани с финансовите инструменти, държани пряко или непряко съгласно член 13, превиши или спадне под праговете, установени в член 9, параграф 1.

Нотификацията, изисквана съгласно първа алинея на настоящия параграф, включва разбивка на броя на правата на глас, свързани с акции, държани в съответствие с членове 9 и 10, и правата на глас, свързани с финансови инструменти по смисъла на член 13.

2. За правата на глас, свързани с финансови инструменти, за които вече е подадена нотификация в съответствие с член 13, се подава нова нотификация, ако физическото лице или правното образувание е придобило базовите акции и в резултат на придобиването им общият брой права на глас, свързани с акции, издадени от същия издател, достигне или превиши праговете, установени в член 9, параграф 1.“

11) В член 16 параграф 3 се заличава.

12) В член 19, параграф 1 втора алинея се заличава.

13) В член 21 параграф 4 се заменя със следното:

„4. На Комисията се предоставя правомощието да приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, мерки за определяне на:

а) минимални стандарти за разпространяване на регулираната информация, посочена в параграф 1;

б) минимални стандарти за механизмите за централно съхранение, посочени в параграф 2;

в) правила за осигуряване на оперативната съвместимост на информационните и комуникационни технологии, използвани от механизмите по параграф 2, и на достъпа до регулирана информация на равнището на Съюза, по същия параграф.

Освен това Комисията може да определи съдържанието и да актуализира списък на средствата за разпространение на информацията сред обществеността.“

14) Въмква се следният член:

„Член 21а

Европейска точка за електронен достъп

1. До 1 януари 2018 г. се създава електронен портал, който служи за европейска точка за електронен достъп (наричана по-долу „точката за достъп“). Точката за достъп се разработва и управлява от ЕОЦКП.

2. Системата за взаимно свързване на официално определените механизми се състои от:

— механизмите по член 21, параграф 2,

— портала, който служи за европейска точка за електронен достъп.

3. Държавите членки осигуряват достъп до механизмите си за централно съхранение чрез точката за достъп.“

15) Член 22 се заменя със следното:

„Член 22

Достъп до регулирана информация на равнището на Съюза

1. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи техническите изисквания за достъп до регулирана информация на равнището на Съюза, за конкретизиране на:

а) техническите изисквания по отношение на комуникационните технологии, използвани от механизмите по член 21, параграф 2;

б) техническите изисквания за функционирането на централната точка за достъп при търсенето на регулирана информация на равнището на Съюза;

в) техническите изисквания за използването от механизмите по член 21, параграф 2 на уникален идентификатор за всеки издател;

д) общия формат за предоставяне на регулирана информация от механизмите по член 21, параграф 2;

е) общата класификация на регулираната информация от механизмите по член 21, параграф 2 и общ списък на видовете регулирана информация.

2. При разработването на проекти на регулаторни технически стандарти ЕОЦКП взема предвид техническите изисквания за системата за взаимно свързване на търговските регистри, създадена с Директива 2012/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*)

ЕОЦКП представя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти в срок до 27 ноември 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея на настоящия параграф, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(*) ОВ L 156, 16.6.2012 г., стр. 1.“

16) В член 23, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Информацията, за която се прилагат изискванията, предвидени в третата държава, се представя в съответствие с член 19 и се обявява в съответствие с членове 20 и 21.“

17) В член 24 се вмъкват следните параграфи:

„4а. Без да се засяга параграф 4, на компетентните органи се предоставят всички правомощия за провеждане на разследвания, необходими за изпълнението на техните функции. Тези правомощия се упражняват в съответствие с националното право.

4б. Компетентните органи упражняват правомощията си за налагане на санкции в съответствие с настоящата директива и с националното право по един от следните начини:

— пряко,

— в сътрудничество с други органи,

— при запазване на тяхната отговорност — посредством делегиране на такива органи,

— чрез сезиране на компетентните съдебни органи.“

18) В член 25, параграф 2 се добавя следната алинея:

„При упражняването на правомощията си за налагане на санкции и за разследване компетентните органи си сътрудничат с цел да се гарантира, че санкциите, съответно мерките, дават желанния резултат, и съгласуват действията си при разглеждането на трансгранични случаи.“

19) След член 27б се вмъква следното заглавие:

„ГЛАВА VIA

САНКЦИИ И МЕРКИ“;

20) Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

Административни мерки и санкции

1. Без да се засягат правомощията на компетентните органи в съответствие с член 24 и правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателноправни санкции, държавите членки установяват система от административни мерки и санкции, приложими при нарушаване на националните разпоредби, приети при транспониране на настоящата директива, и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Тези административни мерки и санкции трябва да са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Без да се засяга член 7, държавите членки гарантират, че когато задълженията се прилагат по отношение на правни образувания, при нарушение — при спазване на условията, определени в националното право — могат да бъдат налагани санкции по отношение на членовете на административните, управителните или надзорните органи на съответното правно образувание, както и по отношение на други лица, които съгласно националното право носят отговорност за нарушението.“

21) Вмъкват се следните членове:

„Член 28а

Нарушения

Член 28б се прилага най-малко по отношение на следните нарушения:

- а) неизпълнение от страна на издателя на задължението за оповестяване в рамките на изисквания срок на информацията, изисквана съгласно националните разпоредби, приети при транспониране на членове 4, 5, 6, 14 и 16;
- б) неизпълнение от страна на физическото или юридическото лице на задължението за нотифициране, в рамките на изисквания срок, във връзка с придобиването или продажбата на големи притежания в съответствие с националните разпоредби, приети при транспониране на членове 9, 10, 12, 13 и 13а.

Член 28б

Правомощия за налагане на санкции

1. В случай на нарушения по член 28а компетентните органи имат правомощието да налагат най-малко следните административни мерки и санкции:

- а) публично изявление, посочващо отговорното физическо лице или правно образувание и естеството на нарушението;
- б) разпореждане, с което се изисква отговорното физическо лице или правно образувание да прекрати поведението, съставляващо нарушение, и да се въздържа от извършване на повторно нарушение;
- в) административни имуществени санкции;
- и) по отношение на правно образувание:

— в размер до 10 000 000 EUR или до 5 % от общия годишен оборот в съответствие с последните налични годишни отчети, одобрени от управителния орган; когато правното образувание е предприятие майка или дъщерно предприятие на предприятието майка, което трябва да изготви консолидиран финансов отчет съгласно Директива 2013/34/ЕС, за съответен общ оборот се приема общият годишен оборот или съответстващият вид доход по съответните счетоводни директиви съгласно последните налични консолидирани годишни отчети, одобрени от управителния орган на първостепенното предприятие майка; или

— до удвоения размер на получената печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушението, когато размерът им може да бъде определен,

като се прилага по-голяма стойност;

- ii) по отношение на физическо лице:

— до 2 000 000 EUR; или

— до удвоения размер на получената печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушението, когато размерът им може да бъде определен,

като се прилага по-голямата стойност.

В държавите членки, в които еврото не е официална парична единица, равностойността на еврото в национална валута се изчислява по официалния обменен курс към датата на влизане в сила на Директива 2013/50/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за изменение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допускани за търгуване на регулиран пазар, Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и Директива 2007/14/ЕО на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на определени разпоредби от Директива 2004/109/ЕО (*).

2. Без да се засягат правомощията на компетентните органи по член 24 и правото на държавите членки да налагат наказателноправни санкции, държавите членки гарантират, че техните закони, подзаконови и административни разпоредби предвиждат възможност за спиране на упражняването на права на глас, свързани с акции, при нарушения по член 28а, буква б). Държавите членки могат да предвидят спирането на упражняването на правата на глас да се прилага само за най-тежките нарушения.

3. Държавите членки могат да предвиждат допълнителни санкции или мерки и имуществени административни санкции в по-високи размери от предвидените в настоящата директива.

Член 28в

Упражняване на правомощията за налагане на санкции

1. Държавите членки гарантират, че при определянето на вида и размера на административните санкции или мерки компетентните органи отчитат всички обстоятелства от значение, включително, когато е уместно:

- а) тежестта и продължителността на нарушението;
- б) степента на отговорност на отговорното физическо лице или правно образувание;

- в) финансовото състояние на отговорното физическо лице или правно образувание, определено например според общия оборот на отговорното правно образувание или годишния доход на отговорното физическо лице;
- г) размерът на получената печалба или избегнатата загуба от отговорното физическо лице или правно образувание, доколкото може да бъде определен;
- д) размерът на загубите, претърпени от трети лица в резултат на нарушението, доколкото може да бъде определен;
- е) степента на съдействие, което отговорното физическо лице или правно образувание оказва на компетентния орган;
- ж) предходни нарушения на отговорното физическо лице или правно образувание.

2. Обработката на лични данни, събрани при или с цел упражняване на надзорните правомощия и правомощията за провеждане на разследвания в съответствие с настоящата директива, се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО и Регламент (ЕО) № 45/2001, в зависимост от случая.

(*) ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 13“;

22) Преди член 29 се вмъква следното заглавие:

„ГЛАВА VI

ПУБЛИКУВАНЕ НА РЕШЕНИЯТА“.

23) Член 29 се заменя със следното:

„Член 29

Публикуване на решенията

1. Държавите членки правят необходимото компетентните органи да публикуват без неоправдано забавяне всяко решение за санкции или мерки, наложени за нарушение на настоящата директива, включително най-малко информация за вида и естеството на нарушението и идентификационни данни за отговорните за това физически лица или правни образувания.

Компетентните органи обаче могат да отложат публикуването на решение или могат да публикуват решението на анонимна основа по начин, съобразен с националното право, при наличието на някое от следните обстоятелства:

- а) когато при налагане на санкция на физическо лице, в резултат на задължителна предварителна оценка на

пропорционалността на такова публикуване се установи, че публикуването на лични данни не е пропорционално;

- б) когато публикуването сериозно би застрашило стабилността на финансовата система или текущо официално разследване;

- в) когато публикуването би причинило — доколкото това може да бъде определено — несъразмерна и тежка вреда на участващите институции или физически лица.

2. В случай на обжалване на решението, публикувано съгласно параграф 1, компетентният орган е задължен да включи информация в този смисъл в публикацията в момента на публикуването или да измени публикацията, ако жалбата е подадена след първоначалната публикация.“

24) Член 31, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато държавите членки приемат мерки съгласно член 3, параграф 1, член 8, параграф 2 или 3 или член 30, те незабавно съобщават тези мерки на Комисията и останалите държави членки.“

Член 2

Изменения на Директива 2003/71/ЕО

В член 2, параграф 1, буква м) от Директива 2003/71/ЕО подточка iii) се заменя със следното:

- „iii) по отношение на емитенти на ценни книжа, регистрирани в трета страна, които не са посочени в подточка ii), държавата членка, в която ценните книжа са предназначени за публично предлагане за първи път след датата на влизане в сила на Директива 2013/50/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за изменение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и Директива 2007/14/ЕО на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на определени разпоредби от Директива 2004/109/ЕО (*) или в която е подадено първото заявление за допускане до търгуване на регулиран пазар, по избор на емитента, предлагащата страна или лицето, което кандидатства за допускане, съобразно случая, в зависимост от последващ избор на емитентите, регистрирани в трета страна, при следните обстоятелства:

- когато държавата членка по произход не е определена по техен избор; или
- в съответствие с член 2, параграф 1, буква и), подточка iii) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар (**).

(*) ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 13.

(**) ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38.“

Член 3

Изменения на Директива 2007/14/ЕО

Директива 2007/14/ЕО се изменя, както следва:

- 1) Член 2 се заличава.
- 2) В член 11 параграфи 1 и 2 се заличават.
- 3) Член 16 се заличава.

Член 4

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, в срок до 24 месеца, считано от датата на нейното влизане в сила. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните мерки от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Преглед

До 27 ноември 2015 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за действието на настоящата директива, включително за въздействието ѝ върху малките и средните издатели, и за прилагането на санкциите, по-специално дали те са ефективни, пропорционални и възпиращи, и прави преглед на действието и оценява ефективността на избрания метод за целите на изчисляването броя на правата на глас, свързани с финансовите инструменти, посочени в член 13, параграф 1а, първа алинея от Директива 2004/109/ЕО.

Докладът се представя заедно със законодателно предложение, ако е целесъобразно.

Член 6

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 7

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 22 октомври 2013 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

V. LEŠKEVIČIUS